

SÖKANDEAxotan AB
Box 11
257 21 RYDEBÄCK**SAKEN**

Ansökan inom läkemedelsförmånerna

BESLUT

Tandvårds- och läkemedelsförmånsverket, TLV, beslutar att nedanstående förbrukningsartikel ska ingå i läkemedelsförmånerna från och med den 8 april 2021 till i tabellen angivet pris.

Namn	Antal/ Förp.	Varunr.	AIP (SEK)	AUP exkl. moms (SEK)
<i>Silikonförband Erland Care, Hudskyddande och självhäftande absorberande silikonförband 16 cm x 18 cm</i>	10 st.	730181	529,00	602,13

ANSÖKAN

Axotan AB (företaget) har ansökt om att den förbrukningsartikel som anges i tabellen på sidan 1 ska ingå i läkemedelsförmånerna.

UTREDNING I ÄRENDET

Företaget har ansökt om pris och subvention för *Silikonförband Erland Care*, som är ett absorberande förband med superabsorbent och en undersida av hudvänlig silikon. *Silikonförband Erland Care* är huvudsakligen anpassat för peristomala sår, men även bandagering av fistlar. Storleken på *Silikonförband Erland Care* är 16 cm x 18 cm.

Ansökt pris för *Silikonförband Erland Care* är 602,13 kronor per förpackning (å 10 stycken), vilket är ett pris om 60,21 kronor per styck.

Företaget har uppgett att den relevanta patientkategorin för produkten är stomiopererade personer med peristomala sår eller fistlar. Enligt företaget är genomsnittlig användning per patient ett förband varannan dag.

Enligt företaget är *Mepiform* (vnr 282186), med ett pris om 58,60 kronor (AUP) per styck, ett relevant jämförelsealternativ till *Silikonförband Erland Care*.

SKÄLEN FÖR BESLUTET

Utgångspunkter för TLV:s bedömning

Rättslig reglering, se bilaga 1.

För att en förbrukningsartikel ska ingå i läkemedelsförmånerna ska kostnaderna för användandet av den framstå som rimliga från medicinska, humanitära och samhälls-ekonomiska synpunkter. Vidare ska inte andra förbrukningsartiklar eller behandlingsmetoder bedömas som väsentligt mer ändamålsenliga. Det anges i 15 § lagen (2002:160) om läkemedelsförmåner m.m. (förmånslagen).

När TLV utvärderar nyttan av en ansökt förbrukningsartikel i förhållande till kostnaderna behöver TLV en annan förbrukningsartikel att jämföra med. Enligt praxis ska ett relevant jämförelsealternativ ha samma basfunktion som den förbrukningsartikel som prövas. Med basfunktion avses förbrukningsartikelns primära funktion. Valet av jämförelsealternativ kan påverkas om det finns medicinska eller andra skäl, exempelvis om förbrukningsartikelns egenskaper innebär att den är avsedd att användas av en viss patientkategori eller i vissa särskilda situationer.

För att ett jämförelsealternativ ska vara relevant krävs att det förekommer i svensk hälso- och sjukvård i nämnvärd omfattning (se Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 27 september 2012, mål nr 19552–11). Det krävs även att ett relevant jämförelsealternativ inte är olämpligt att förskriva till en patient som inte tidigare använt förbrukningsartikeln. Finns det flera förbrukningsartiklar som uppfyller dessa kriterier är det relevanta jämförelsealternativet det som har lägst pris (se Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 22 december 2011, mål nr 43497–10).

Om inte annat visats antar TLV att produkten ger samma nytta som andra förbrukningsartiklar med samma basfunktion. En högre nytta i förhållande till jämförelsealternativet kan motivera ett högre pris för ansökt förbrukningsartikel. Det är upp till det ansökande företaget att visa att en förbrukningsartikel har en högre nytta.

TLV:s bedömning

Silikonförband Erland Care är ett absorberande, självhäftande förband med superabsorbent och en undersida av hudvänlig silikon. *Silikonförband Erland Care* är huvudsakligen anpassat för peristomala sår, men även bandagering av fistlar. TLV bedömer att samtliga produkter med varugrupperingskoden Y90KC05 (absorberande förband med superabsorbent) kan utgöra möjliga jämförelsealternativ. TLV har i tidigare ärenden avseende specialförband gjort bedömningen att relevanta jämförelsealternativ ska ha liknande storlek som ansökt produkt, se bl.a. dnr 1978/2017 och 3218/2019. Den ansökta produkten ska därför endast jämföras mot andra produkter med motsvarande storlek.

Det finns inga absorberande förband med superabsorbent inom förmånerna med samma storlek som *Silikonförband Erland Care*. *Silikonförband Erland Care* är 18 cm x 16 cm, vilket motsvarar en yta på 288 cm². Det största förbandet inom varugrupperingskoden Y90KC05 är *Biatain Super* (vnr 201413) och dess storlek är 12,5 cm x 12,5 cm, vilket motsvarar en yta på 156,25 cm². TLV har i tidigare ärenden bedömt att prisjämförelser av produkternas styckpris inte är relevant mellan produkter med olika storlekar inom en varugrupp, se bl.a. dnr 18/2018. Eftersom aktuell produkt är näst intill dubbelt så stor som det största förbandet i varugruppen, bedömer TLV att jämförelse av kostnad per kvadratcentimeter är mer relevant i detta ärende.

I aktuell varugrupperingskod är det *Biatain Super* (vnr 201413) som har lägst pris, 32,62 kronor (AUP) per styck vilket motsvarar 0,21 kr/cm². *Biatain Super* har även en försäljning inom läkemedelsförmånerna som gör att TLV bedömer att produkten kan anses förekomma i svensk hälso- och sjukvård i nämnvärd omfattning. TLV bedömer vidare att *Biatain Super* inte är olämpligt att förskriva till en patient som inte tidigare använt förbrukningsartikeln. *Biatain Super* är därför det relevanta jämförelsealternativet till ansökt produkt.

Företaget har inte inkommit med något underlag som visar att *Silikonförband Erland Care* har en större nytta än jämförelsealternativet. Mot bakgrund av att ansökt produkt och jämförelsealternativet har samma basfunktion och är avsedda för samma patientgrupp antar TLV därför att dessa förbrukningsartiklar har samma nytta. Ansökt pris för *Silikonförband Erland Care* (60,21 kronor per styck vilket motsvarar 0,21 kr/cm²) är samma som priset för jämförelsealternativet *Biatain Super*.

TLV bedömer att kriterierna i 15 § förmånslagen för att *Silikonförband Erland Care* ska ingå i läkemedelsförmånerna är uppfyllda. Ansökan ska därför bifallas.

Se nedan hur man överklagar.

Detta beslut har fattats av Nämnden för läkemedelsförmåner hos TLV. Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Tidigare överintendenten Staffan Bengtsson (ordförande), överläkaren Margareta Berglund Rödén, överläkaren Inge Eriksson, universitetslektorn Martin Henriksson, docenten Gerd Lärfars, överläkaren Maria Strandberg samt intressepolitiska chefen Eva-Maria Dufva. Föredragande har varit medicinska utredaren Lina Rosengren. I den slutliga handläggningen har även juristen Shirin Daneshgari Nejad deltagit.

Staffan Bengtsson

Lina Rosengren

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Beslutet kan överklagas hos Förvaltningsrätten i Stockholm. Överklagandet ska vara skriftligt och ställas till förvaltningsrätten, men skickas till TLV som skickar vidare överklagandet till förvaltningsrätten. TLV ska ha fått överklagandet inom tre veckor från den dag klaganden fick del av beslutet, annars kan överklagandet inte prövas. I överklagandet ska det anges vilket beslut som överklagas och på vilket sätt beslutet ska ändras. Om TLV ändrar det beslut som överklagats, överlämnas även det nya beslutet till förvaltningsrätten. Överklagandet omfattar även det nya beslutet.

BILAGA 1

Rättslig reglering m.m.

Lag (2002:160) om läkemedelsförmåner m.m. (förmånslagen)

7 § Tandvårds- och läkemedelsförmånsverket beslutar om ett läkemedel eller en vara som avses i 18 § ska ingå i läkemedelsförmånerna och fastställer inköpspris och försäljningspris som, med de undantag som anges i 7 a och 7 b §§, ska tillämpas av öppenvårdsapoteken.

8 § (första stycket) Den som marknadsför ett läkemedel eller en vara som avses i 18 § får ansöka om att läkemedlet eller varan ska ingå i läkemedelsförmånerna enligt denna lag. Sökanden ska visa att villkoren enligt 15 § är uppfyllda och lägga fram den utredning som behövs för att fastställa inköpspris och försäljningspris.

15 § Ett receptbelagt läkemedel ska omfattas av läkemedelsförmånerna och inköpspris och försäljningspris ska fastställas för läkemedlet under förutsättning att

1. kostnaderna för användning av läkemedlet, med beaktande av bestämmelserna i 3 kap. 1 § hälso- och sjukvårdslagen (2017:30), framstår som rimliga från medicinska, humanitära och samhällsekonomiska synpunkter, och
2. det inte finns andra tillgängliga läkemedel eller behandlingsmetoder som enligt en sådan avvägning mellan avsedd effekt och skadeverkningar som avses i 4 kap. 1 § första stycket läkemedelslagen (2015:315) är att bedöma som väsentligt mer ändamålsenliga.

18 § Läkemedelsförmånerna skall, när beslut fattas enligt 7 §, omfatta

1. varor på vilka 18 kap. 2 § läkemedelslagen (2015:315) är tillämplig och som förskrivs enbart i födelsekontrollerande syfte av läkare eller barnmorskor,
2. förbrukningsartiklar som en förmånsberättigad behöver vid stomi och som förskrivs av läkare eller någon annan som Socialstyrelsen förklarat har behörighet till sådan förskrivning, och
3. förbrukningsartiklar som en förmånsberättigad på grund av sjukdom behöver för att tillföra kroppen ett läkemedel eller för egenkontroll av medicinering och som förskrivs av läkare, tandläkare eller någon annan som Socialstyrelsen förklarat har behörighet till sådan förskrivning.

Förarbeten och domstolspraxis

Några närmare förutsättningar för prövningen av en subventionsansökan som avser förbrukningsartiklar har inte angetts i förmånslagen. Med hänsyn till det övergripande syftet med lagstiftningen om läkemedelsförmåner har det i praxis ansetts finnas anledning att ställa upp väsentligen samma krav som för receptbelagda läkemedel (se bl.a. Förvaltningsrättens i Stockholm dom den 29 november 2012, mål nr 12521–11). De kriterier som anges i 15 § förmånslagen ska därför tillämpas analogt i ärenden som avser förbrukningsartiklar.

I förarbetena till förmånslagen (se prop. 2001/02:63 s. 43 ff., jfr prop. 1996/97:60 s. 18 ff.) framgår att prövningen ska utgå från tre grundläggande principer:

1. människovärdesprincipen – att vården ska ges med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans värdighet,
2. behovs- och solidaritetsprincipen – att den som har det största behovet av hälso- och sjukvården ska ges företräde till vården, samt
3. kostnadseffektivitetsprincipen – att det bör eftersträvas en rimlig relation mellan kostnader och effekt, mätt i förbättrad hälsa och förhöjd livskvalitet.